

Quirino Reuterus Luv. And. Mathy P.

68/

Nisi Froenfelz, poeta laureatus, fui, ut egi ad D. H. Se.
dingeri litteris ostendunt. Audire aliquid de te scri.
pisset, ne scire eadem viri, an mortui, quibus locum
esset. Illi hoc nunc debet, qui te ipse esse, et fugi.
tuo collegam in prodigio fore significat, tibi
subrastra, quod a tanto intervallo tepe nihil ad me
dedisti, ne responderis quidem ad aliquas epistolas meas.
Et si non tam de te scire meritis, sit, volis ut te et aliquid
me laboris suscipies, postulabat in Enimvero
et benevolentia in me tua, ut de statu tuo, de pal.
cyonius vel brevissimis scriberes. Nisi ad proximas
mundinas I. In I. Henio et Harpers 150 X, ro.
gavi ut rationes notata expensam mihi mitterem.
fere accepisti nec re pecunia sedu liquet epist.
tuo a petro nescio quid mercator mihi misit Foras.
fuerit scriptum ex quo vix mediocriter in dicant artibus
perfectas apparet, id certe res ipsa loquitur videri esse quod
tuo arbitrati, quo alibi scribit. Quod illi in
mundinis negotiis fuit? Nisi ante futuras mundinas
mihi significaveris, quod consilii capitis a I. Henio,
datis amicis fuit, de his duobus fratribus censeatque
aliis de quo mittendos esse, nihil cum patre eade re
constituere poterimus. Ita, vos rogo, ut si nihil
aliud hoc tamen mea causa laboris, quod in deliberatione
do, I. mihi creditur hoc de re vestra scribendo
primus non gravati toleretis. Nisi enim ego maiora
dum, si res veniat in rem vestram cupido faciam.
Adreas magis ad hoc mecum est, nec male tempus locum
fortasse melius erit, quam si in Academia aliqua sit
Hactenus, de consilio tuo quod fortasse si ante tibi
persuasi, iunior bene doctus pro modestis, diligenter,
M. Selomone quod suum I. Henio, Sturmis et Hennerent
feri de Academia Argentor. alium ac discepto, quicquid

in dispo. logicis, Physicis, Theologicis, et declamatis
deinde ad philosophiam percedat, quodlibet Philosophiae
doctus, hinc in Philosophiae commentis. Graeci explicat
malis enim Graecae linguae usum in istis disciplinis
pessimi, quod quae res quae tractantur, quam in
cellis et aliis, qui, si orationis ornatum domas, nihil
pessimum sunt reliquum, quod autem invenit. Quod
semper in quem locum hinc est mitti, non
deliberatum habeo. Equidem si mihi huius aut huius similis alius
docti juvenis facultas sit, triennium adhuc, si tam diu viverem,
in hac eum disciplina penes me retinerem. Tum demum literarum
Graecae et Latinae et artium fundamentis bene positis, iudicio de rebus
vita communi melius formato, rebus domesticis plenius perspectis,
maioris pro communi et fructu alio abire, atque in exteris natu-
ralibus versari posset. Interea si quis tibi occurreret, vir aliquis boni
et iis moribus praeditus, quibus me imprimis delectari notum, his quoque
literis et artibus, quibus me teneri scis, non mediocriter instructus sit,
qui mecum aliquot annos vivere velit, concilia mihi eum, si me
amias et huc mitte, aut ubicunque locorum fuerit, volo discedat isthinc
antequam inter nos de conditionibus suis quibus suam mihi adjuvare
operam placeat, conveniat. Quicquid enim superest auri, id in literarum
tractatione consumere certum est, nisi quis casus impediat.
Laurentium alii quoque filii, ut semper tum ad meam oblectationem
et domestica colloquia, tum ad liberorum educationem, quae mihi
futurum sit, pio et docto viro mei amante, meorumque, language
altero parente. O si mihi hoc beneficium daretis, tu D. D. J. Zanchi
Stenius, Jugnicus, Fratres alii Amici nostri, quam bene de me me
mereri possetis! Incumbite igitur amicis: et optime viri in hanc
agitationem et curam, et eruite mihi jam tandem aliquem, qui
ita ut atque, senectutem meam oblectet. Alatus est huius viri li-
ber Catecheticus, antequam viderem, tuum esse suspicabar. Non est
quod te horum bonorum virorum, qui ad hoc opus suam contulerunt
consilium, studium deterreat; effices aliquid multo prostantius,
sat scis, si consilio et petitioni meae locum dederis, id quod ut
adhuc facias, valde te rogo. Dn. Zanchii opera et liber de incarnatione
non exit;

non exiit, quae ego summo desiderio expectabam. Plurane adhuc litteras
 emittetis? fac sciam quae et cuiusmodi illa sint futura. de Heidelberg
 mutatione, atque imprimis de institutione istius disputationis exitu, si
 mihi plenissime omnia perscripseris, additis etiam particularibus
 quibusdam, quae alii non solent literis concittere, faciam, ne te laboris
 poeniteat. Narrantur hic aliqua, sed quae tamen ego ex tuis literis
 dicere malo; quibus unig fidem habeo. Marbachium se virum doctum
 et constantem praebere, prae ceteros, fama est: Gymnasium ter ni-
 nimus exhibitum atque explorum fuisse. Si evenit, vel insolentia
 partium vel alia simili de causa factum esse, suspicor. Nam doctri-
 na eum superari et differendi facultate atque usa, à quocumque eorum,
 qui istuc docent, in materialiam foecunda, tam multorum disputa-
 tionibus direxata, vix mihi sit verisimile. D. Jarchium et Theologos
 vestros alios prorsus esse. Kūßa tpebowa in isto acta, nescio
 an credam. Etne vobiscum Solang? Si est, saluta eum, et quare
 quot à me epistolas acceperit, satis multas dedi, de rebus, quas nolui
 ad alios dimanare, nihil respondit à multo mensibus. Qui tibi has
 litteras reddet, juvenis bonus et non ineuditus, ut sermo ejus indicat.
 ob religionem istam, quae Calvini nomine male audit passim, eje-
 ctus est à vicinis locis, quare ne hic quidem facile locum reperiat, ad
 vos redire voluit. Rogo te ne consilio et auxilio ei desis mea quoque
 causa, comendo eum iis, à quibus sublevari poterit, bene de bono
 juvene mereberis et mihi gratissimum feceris. Christmannus reditne
 ad vos? nisi sapere tandem aliquando incipit, et inutile illius barbarae
 linguae studium abjicit, miseram potius vitam quam miserabilem
 vivet, penè mortuus est hic in adibus meis morbo capitis, qui in
 hac urbe et vicinia passim multos interimit. Nos in magno lu-
 ctu esse, ob supplicium effixis nostris, jam ad vos perlatum esse ar-
 bitror, magnum et memorabile atque audax facinus patratum est ab
 iis, qui es et familia ejus regnum et dignitatem omnem debent
 omnium confessione, hoc se esse beneficii memorem esse. Tres
 cadis ejus causa esse memorant. 1. Proscriptio et interfectum
 ante id hos annos in oculis Regis Henrici in ipsa aene Praeovi-
 ensi: ubi etiam poenas luit 26. Maji. 2. Castellani Praemigli-
 ensem, regni senatorem primum. Secundo conspiratio in
 Regis, et qui plurimum ibi gratia et auctoritate potest, cancellarius
 caput.

3. quae forte primaria est, quod Turcarum exercitum in Wallachia
fuerit cum Cosacis, et pacem publicam turbaverit, et semper
in magnum discrimen adduxerit. sub idem tempus quo precipui
sacri gladii percussi sunt Regis jussu ad Turcos postulata. Haec
tamen tibi soli scribere volui, quod si me amas, non divulgabis. Va-
le meque amare perge, et si amas omnia de omnibus quam ac-
curatissime vel copiosissime potius scribe. Saluta noie meo
Amicos, Collegas, Praeceptores tuos et doctos omnes. salutant te
viciissim uxor, liberi, tota familia mea. Breslae XII. Junij 1589.
Quid sentis rogo de Alberi nunc edito organo? quid de Bellii nostris
commentat? quid tu in his studiis, quid iudis in Theologiis?
patierisne me ista ignorare? vale feliciter.

Quirino Rectore suo. A. Dudith. S.

Carissime Amice tanquam fili S. P.

69)
Accepi tandem expectatissimam tua, quae me maxime de-
lectavit. Si in ea sint aliqua, quae me pinguis faciat, et
vel inde appareat nihil esse in summis sicuti sed legi
ut pietas inquit, sollicitudo aliquid letitiae invenit, vel illud de
paleis nostris quam triste quam acerbum. Scripsi ad patrem
expecto quod ei fieri velit, Topolinum illud quae nonaginta
natus quod te sciebat, antea, quam tuas literas legisset
et quod in catechismo. Oportet esse suum verum. Quam
bonum, qui me ignorat. Sibi non meis coloribus de pingit
tibi ita notum sunt, ex paucis autem mentis consuetudine, ut
facile refutare possis et vere, si et in me operantur
aliqua. Ita tibi aer lenis, rectus, apertus, nihil ut de
quodam, ita mea, mores, instituta, cogitationes pene
quod tibi fuerunt expectatissimae, a tuo descriptae
et sunt factae aliquid, sed quod ago? Consentimus sci. et
oblectator ille, 4545. Atque non ingratis
letis, L. breiter ad hunc visum, quae me de re in crumenam vo-
cet, ut ex inspectione aliquid fructus aliquem ferrem.
Gratiam tibi habeo de syllogismo, et de significatione
docto in primis utrumque, utrum scitis decem aliqua, quae
quod sunt multa divinae nequies, fortasse dum falsi.